

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රය

අති විශේෂ

අංක 2140/49 - 2019 සැප්තැම්බර් මස 11 වැනි බදාදා - 2019.09.11

(රජයේ බලයපිට ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී.)

I වැනි කොටස: (I) වැනි ඡේදය - සාමාන්‍ය රජයේ නිවේදන

මගේ අංකය : IR/Com/05/J/2016/25

නාරාහේන්පිට කාර්මික අධිකරණයේ දී ය

කාර්මික ආරාච්ඡල් පනත - 131 වැනි අධිකාරය

131 වන අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරාච්ඡල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2018.03.28 දිනැති හා අංක 2064/30 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2018.03.22 දින දරන නියෝගයෙන්, එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් දෙවනුවර, කුඹල්ගම, අහගවත්ත හි පදිංචි ඩබ්. එස්. පී. උමයංගන මයා, කඹුරුගමුව, ගරාඩුව, "කලාප්‍රිය" හි පදිංචි එම්. එල්. නිල් සහ කොළඹ 05, කිරුළ පාර, අංක 200හි පිහිටි ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය අතර පවත්නා කාර්මික ආරාච්ඡල බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2019.07.24 දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

01. ඩබ්. එස්. පී. උමයංගන මයා,
අහගවත්ත, කුඹල්ගම,
දෙවනුවර

02. එම්. එල්. නිල් මයා,
"කලාප්‍රිය" ගරාඩුව,
කඹුරුගමුව

බේරුම්කරණ අංක :

A/27/2018

පළමු පාර්ශ්වය

IR/Com/05/J/2016/25

සහ

ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය,
අංක 200, කිරුළ පාර,
කොළඹ 05.

දෙවන පාර්ශ්වය

ඒ. විමලවීර,

කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

අතර පවතින කාර්මික ආරාච්ඡල

ප්‍රදානය

2019 සැප්තැම්බර් මස 02 වැනි දින,
කොළඹ 05,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ දී ය.

කම්කරු වෘත්තීය සමිති සබඳතා හා සබරගමුව සංවර්ධන
අමාත්‍ය වේලාතන්තිරිගේ දොන් ජෝන් සෙනෙවිරත්න ගරු
අමාත්‍යතුමාගේ 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 හා 1962 අංක 4 හා

1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරවුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමග කියවා) දරන පනත්වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත්වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4(1) වන වගන්තියෙන් තමා වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව, එකී ආරවුල බේරුම් කිරීමෙන් නිරවුල් කිරීම සඳහා බේරුම්කරු වශයෙන් 2018.03.22 දින අංක 242, ශ්‍රී සෝනිත මාවත, නාගොඩ, කථතර හි පදිංචි ඕබ්බගේ ලීලාරත්න වන මා පත්කොට මා වෙත යොමුකොට ඇත.

වර්ෂ 2017 ජනවාරි මස 26 දිනැති කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්තුමාගේ යොමුව පහත පරිදි දක්වේ.

“ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ මාතර ඩිපොවේ ඩිපෝ පරීක්ෂකවරුන් ලෙස සේවය කළ ඩබ්. එස්. පී. උමයංගන මහතාට හා එම්. එල්. නිල් මහතාට විරුද්ධව පවත්වන ලද විනය පරීක්ෂණයන් හා ඊට අදාලව ලබාදුන් දඬුවම් යුක්ති සහගත ද ? එසේ නොවේ නම් එම සේවකයන්ට හිමිවිය යුතු සහනයන් මොනවාද ? යන්න පිළිබඳව වේ. ”

පළමු හා දෙවන පාර්ශ්වයන් විසින් තම පළමු හා දෙවන ප්‍රකාශයන් ගරු බේරුම්කරණය වෙත ඉදිරිපත් කර තිබුණි. ඒ අනුව 2018.08.17 වැනි දින මා විසින් නඩු විභාගය ආරම්භ කරන ලදී. මෙදින පළමු පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් නියෝජිත පී. එම්. තිලකසිරි මහතා පෙනී සිටි අතර, දෙවන පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ නීති නිලධාරීන් ශානිකා ගාල්ලගේ මහත්මිය පෙනී සිටින ලදී. මෙදින නඩු විභාගය ආරම්භ කිරීමට දෙපාර්ශ්වයම සූදානම්ව නොපැමිණ ඇති බැවින් ඊළඟ දිනයේ දී සමථයක් ඇත්නම් දන්වන ලෙසට ද එසේ නොවන්නේ නම් නඩු විභාගය ආරම්භ කිරීමට සූදානම්ව පැමිණෙන ලෙසට ද දෙපාර්ශ්වය දැනුවත් කරන ලදී.

2018.10.03 වැනි දින නඩුව කැඳවූ අවස්ථාවේදී ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් නියෝජිත පී. එම්. තිලකසිරි මහතා පෙනී සිටි අතර, දෙවන පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ නීති නිලධාරීන් ශානිකා ගාල්ලගේ මහත්මිය සමග නීතිඥ නිසල් ජේ. එස්. ප්‍රනාන්දු මහතා පෙනී සිටින ලදී.

පළමු පාර්ශ්වය විසින් මෙදින සිය නඩුව ආරම්භ කරන ලදී. ප්‍රථමයෙන්ම පළමු පාර්ශ්වයේ එම්. එල්. නිල් මහතා සාක්ෂියට කැඳවූ අතර ඔහු විසින් තමා ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයට කොන්දොස්තරවරයෙක් වශයෙන් සේවයට බැඳී දැනට ඩිපෝ පරීක්ෂකවරයෙක් වශයෙන් සේවයේ යෙදී සිටින බව ප්‍රකාශ කරන ලද අතර තමා පත්වීම් ලිපිය “ඒ 1” ලෙස සලකුණු කර ගරු බේරුම්කරණය වෙත ඉදිරිපත් කරන ලදී. “ඒ 2” ලෙස පත්වීම් ස්ථිර කිරීමේ ලිපිය ඉදිරිපත් කරන ලද අතර තම උසස්වීම් ලිපිය (ඩිපෝ පරීක්ෂක ධුරය සඳහා) “ඒ 3 (ඒ)” ලෙස ද සලකුණු කර ඉදිරිපත් කරයි.

පළමු පාර්ශ්වයේ ඉල්ලුම්කාර නිල් මහතා තවදුරටත් සාක්ෂි දෙමින් තම බිරිඳ, දියණිය හා බිරිඳගේ මව යැපෙන්නේ තමන්ගෙන් බවත් තමන්ට වෙනත් ආදායමක් නොමැති බවත් තමන්ට අගෝස්තු මස වැටුප නොලැබුණු බැවින් තමන් දඩ අපහසුතාවයකින් සිටි බවටත් සාක්ෂි ලබා දෙන ලදී. තවද, මෙම සිද්ධිය වූ දින තමන් සහකාර මුදල් කළමනාකාර කැනගෙන් “අද වැටුප් ලබා දෙනවා

ද ?” යන්න විමසූ බවත් ඊට තරමක් දඩ ස්වරයෙන් “අද දෙන්න විදියක් නැත” යනුවෙන් පිළිතුරු දුන් බවත් සාක්ෂි ලබා දෙන ලදී. මෙම ඉල්ලුම්කාර සාක්ෂිකරුගේ වැඩ තහනම් කරන ලද ලිපිය “ඒ 4 ” ලෙස ද, සලකුණු කර ඉදිරිපත් කරන ලද අතර, එම වැඩ තහනම් ලිපියෙහි සඳහන් වෝදනාව වනුයේ “2013.10.09 වන දින සහකාර කළමනාකාර (මුදල්) සුගතදස හෙට්ටිආරච්චි මහතාට රාජකාරි වේලාව තුළදී බැන වැදී අවේගශීලීව කටයුතු කිරීම හා නිර්නාමික දුරකථන ඇතුළු මගින් තර්ජනය කිරීම යන බරපතල ක්‍රියා සිදුකිරීම” බවද සාක්ෂි දෙමින් පවසා සිටින ලදී.

තමාට ඉදිරිපත් කරන ලද වෝදනා පත්‍රය “ඒ 5 ” වශයෙන් සලකුණු කරමින් ගරු බේරුම්කරණය වෙත ඉදිරිපත් කරන ලදී. එහි වෝදනා 5ක් සඳහන් බවත් වැඩ තහනම් ලිපියෙහි සඳහන් වෝදනාව සහ මෙම වෝදනා පත්‍රයේ සඳහන් වෝදනා අතර පරස්පර විරෝධීබවක් ඇති බවත් සාක්ෂි ලබාදෙන ලදී. එනම් වැඩ තහනම් කිරීමේ ලිපියේ ඇති දුරකථනයෙන් බැන තර්ජනය කිරීම යන්න වෝදනා පත්‍රයෙහි ඇතුළත් නොවන බව පෙන්වා දෙමින් සාක්ෂි ලබාදෙන ලදී. තවද, තමාට එරෙහිව ඇති වෝදනා පත්‍රයේ ඇති 4 වන වෝදනාව වන මණ්ඩලීය භූමිභාගය තුළ ඉහත ආකාරයට හැසිරීම, ක්‍රියා කිරීම, පරිභව කිරීම තුළින් ඔබ විනය ව්‍යවස්ථා මාලාවේ 14, 19 වගන්ති උල්ලංඝනය කළෙහිය යන වෝදනාව සම්බන්ධයෙන් පළමුවන පාර්ශ්වයේ සේවකයන්ගේ රැකවරණ නිලධාරියා අසනු ලැබූ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සපයමින්, ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ විනය ව්‍යවස්ථාවෙහි 14 වගන්තියෙහි සඳහන් වන්නේ

“අභියාචනා කිරීමේදී දඬුවම් ක්‍රියාත්මක කිරීම අත්හිටුවීම” සම්බන්ධයෙන් බවත්,

19 වගන්තියෙහි සඳහන් වන්නේ

“දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය යටතේ හෝ අල්ලස් පනත යටතේ හෝ කොමිසමක් මගින් හෝ වරදකරු කිරීම හෝ දඬුවම් කිරීම” සම්බන්ධයෙන් බවත් සාක්ෂි ලබාදෙමින් එම වගන්ති දෙක “ඒ 6 (ඒ)” සහ “ඒ 6 (බී)” වශයෙන් සලකුණු කරන ලදී. මේ සම්බන්ධයෙන් දෙවන පාර්ශ්වය විසින් මෙම තත්ත්වය අභියෝගයට ලක් නොකළ අතර, එම කරුණු බිඳ හෙළීමට කිසිදු උත්සාහයක් ගෙන නොතිබුණි. අමුණා ඇති ලේඛන පරීක්ෂා කිරීමේදී මෙම තත්ත්වය සත්‍ය බවද පැහැදිලි විය. ඒ අනුව පැහැදිලි වන්නේ වෝදනා පත්‍රයෙහි ඇති 4 වන වෝදනාව හුදෙක් වැරදි වෝදනාවක් බවත්, ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය කිසිදු වගවිභාගයකින් තොරව මෙම පළමු පාර්ශ්වයේ නිල් මහතා වෙත වෝදනා පත්‍රයක් නිකුත් කරමින් විනය ව්‍යවස්ථාවේ වෝදනාවක් ලෙස සඳහන් නොවන වගන්තියක් උල්ලංඝනය කළාය පවසමින් වෝදනා පත්‍රයක් නිකුත් කර ඇති බවත් ය.

කෙසේ වෙතත් සාක්ෂිකාර සේවකයා විසින් එකී වෝදනා පත්‍රයට පිළිතුරු සපයමින් සියලු වෝදනාවලට තමන් නිවැරදිකරු බව ප්‍රකාශ කර ඇත. එම වෝදනා පත්‍රයට සපයන ලද පිළිතුරු ප්‍රකාශ “ඒ 8” ලෙස සලකුණු කර ගරු බේරුම්කරණය වෙත ඉදිරිපත් කර ඇත. තවද, විනය පරීක්ෂණ නිලධාරීන් වෙත නිකුත් කරන ලද 1975 අංක 01 දරන නිත්‍ය නියෝගයක් ද ඉදිරිපත් කරමින් සාක්ෂි ලබාදෙන ලද අතර එම නිත්‍ය උපදෙස් විනය ව්‍යවස්ථාව “ඒ 11” වශයෙන් ද සලකුණු කර ඉදිරිපත් කරන ලදී.

විනය විභාගයේ දී කොන්දොස්තර, රියදුරු මහතන් කිසිවකු සාක්ෂි ලබා නොදුන් බවත්, මෙම සාක්ෂිකරු සිද්ධිය සිදුවූ අවස්ථාවේ එහි සිටි බවට කිසිවකු සාක්ෂි ලබා දී නොමැති බවට සාක්ෂිකරු සාක්ෂි ලබා දුන්න ද කිසිදු අවස්ථාවක ඒ බව සනාථ කිරීමට විනය පරීක්ෂණයේ ලිපිගොනුව හෝ වෙනත් සාක්ෂිකරුවන් කිසිවකු කැඳවා නොතිබූ.

තමාට විනය පරීක්ෂණයෙන් පසු විනය නියෝගයක් ලබා දුන් බවද, තමා ඊට අභියාචනා කළ බව ද සාක්ෂි ලබාදෙමින් අදාල ලිපි සලකුණු කර ඉදිරිපත් කරන ලදී. තවද, අභියාචනයද නිශ්චිත වූ බවත් තමාට දඬුවම් ලබා දුන් බවත් සාක්ෂි ලබා දෙමින් කරුණු ඉදිරිපත් කරන ලදී. එම දඬුවම් ලබා දී ඇත්තේ ද විනය ව්‍යවස්ථාවේ සඳහන් දඬුවම්වලට පටහැනිව බවත්, ශ්‍රී ලංකා ගම්නාගමන මණ්ඩලයේ විනය ව්‍යවස්ථාවේ 10.1 ව්‍යවස්ථාව මගින් ලබාදිය හැකි දඬුවම පැහැදිලිව දක්වා ඇති බවත්, එහෙත් එකී දඬුවම අතර තමාට ලබා දුන් දඬුවම් සඳහන්ව නොමැති බවත් පෙන්වා දෙමින් සාක්ෂි ලබාදෙන ලදී.

සාක්ෂිකරු විසින් තමාට ලැබිය යුතු වැටුප් මුදල් සහ ස්ථාන මාරුව අවලංගු කරදෙන ලෙසට හා දිය යුතු සියලු වරප්‍රසාද ලබාදෙන ලෙස ඉල්ලා සිටී. එහෙත් ඉල්ලුම්කරු කිසිදු අවස්ථාවක තමන්ට ලැබිය යුතු වරප්‍රසාද සම්බන්ධයෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කර නොමැති අතර සිය පළමු හා දෙවන ප්‍රකාශ මගින් ද එම වරප්‍රසාද සම්බන්ධයෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කර නැත. එබැවින් වරප්‍රසාද මොනවාද යන්න මෙම අධිකරණයට පැහැදිලි වන්නේ නැත.

2018.10.23 දින මෙම නඩුව කැඳවූ අවස්ථාවේදී දෙවන පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් පෙනී සිටි නීති නිලධාරීන් ශානිකා ශාල්ලගේ මහත්මිය විසින් ගරු බේරුම්කරණය වෙත දන්වා සිටියේ පළමු පාර්ශ්වය විසින් 2018.10.16 දින ඉදිරිපත් කර තිබූ සමථ යෝජනාව සලකා බැලීම සඳහා කාලයක් අවශ්‍ය බැවින් ඒ සඳහා ප්‍රමාණවත් කාලයක් ලබාදෙන ලෙසටයි. ඒ අනුව මෙම නඩුව 2018.11.15 දිනට දින නියම කරන ලද අතර, එදින දෙවන පාර්ශ්වය විසින් ගරු බේරුම්කරණය වෙත දන්වා සිටියේ පළමු පාර්ශ්වයේ ඉල්ලුම්කරුවන් දෙදෙනාට අහිමි වී ඇති හිඟ වැටුප් සියල්ල ඉල්ලා සිටින බවත්, එසේ සම්පූර්ණ මුදල නොව ඉන් යම් කොටසක් අඩුකර යම් මුදලක් ඉල්ලා සිටින්නේ නම් ඒ පිළිබඳව සලකා බැලිය හැකි බවත් ය. ඒ අනුව සමථයක් ඇති වී නොමැති බැවින් නඩු විභාගය ආරම්භ කරන ලදී.

දෙවන පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් නීතිඥ නිසල් ජේ. එස්. ප්‍රනාන්දු මහතා සාක්ෂිකරුගෙන් හරස් ප්‍රශ්න විමසීම ආරම්භ කරන ලදී. මෙහිදී හරස් ප්‍රශ්නවලට සාක්ෂිකරු භාජනය කරමින් මෙම ඉල්ලුම්කාර සේවකයා වෙත ලබාදෙන ලද විනය නියෝගය "ආර් 1" ලෙස සලකුණු කරමින් තවදුරටත් හරස් ප්‍රශ්න විමසන ලදී. චෝදනා පත්‍රයෙහි (ඒ 5) ලේඛනයෙහි ඇති චෝදනාව සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්න කරමින් එය විනය ව්‍යවස්ථාවේ පිටු අංක 30 හා 31 පිටු පෙන්වා සිටිමින් එම පිටුවෙහි ඇති බරපතල විෂමාවාර යටතේ ඇති 14 හා 19 වගන්ති වෙනුවට වැරදීමකින් විනය ව්‍යවස්ථාවේ 14 හා 19 වගන්ති ලෙස සටහන්වී ඇති බවට යෝජනා කරන ලද අතර, සාක්ෂිකරු විසින් එය ප්‍රතික්ෂේප කරන ලදී. දෙවන පාර්ශ්වයේ නීතිඥ මහතා විසින් ඉල්ලුම්කාර සාක්ෂිකරු වෙත නිකුත් කරන ඇති චෝදනා පත්‍රයෙහි ඇති 4 වන චෝදනාව සංශෝධනය කර ආදේශ කිරීමට උත්සහ කළ ද එය සාර්ථක

ප්‍රයත්නයක් වූයේ නැත. මන්දයත් චෝදනා පත්‍රයක් නිකුත් කිරීමේදී එය විධිමත්ව නිකුත් කිරීම ආයතනයේ වගකීම වන අතර, එම චෝදනා පත්‍රය නිකුත් කිරීමෙන් පසු ඒ සම්බන්ධයෙන් හෙළිදරව් වූ අවස්ථාවේදී එය සංශෝධනය කර විනය පරීක්ෂණය පැවැත්වීමට දෙවන පාර්ශ්වයට අවශ්‍ය අවකාශ තිබූ බව මාගේ නිරීක්ෂණයයි. එබැවින් මේ අවස්ථාවේදී එවැනි උත්සාහයක් ගැනීමෙන් මෙම පරීක්ෂණයට කිසිදු බලපෑමක් එල්ල කළ නොහැකි බව ද මෙම ප්‍රදානයේ දී සලකා බලන ලදී. නිසි අවස්ථාවේදී චෝදනා පත්‍ර සංශෝධනය නොකරමින් අභියාචනා නිරීක්ෂණයක් ද සිදුකර ඇති බැවින් මේ අවස්ථාවේදී චෝදනා පත්‍රය සංශෝධනයට උත්සාහ ගැනීම පිළිබඳව සලකා බැලුවහොත් එය යුක්තිසහගත සහ සාධාරණ තීරණයක් නොවනු ඇති බව මාගේ විශ්වාසයයි.

2019.01.21 දින නැවත මෙම ඉල්ලුම්කාර සාක්ෂිකරු තවදුරටත් හරස් ප්‍රශ්නවලට භාජනය කරන ලදී. කෙසේ වෙතත් පළමු පාර්ශ්වය විසින් ඒ 5 දරන චෝදනා පත්‍රයෙහි ඇති චෝදනා ප්‍රතික්ෂේප කර ඇති අතර 4 වන චෝදනාව ඇත්ත වශයෙන්ම චෝදනාවක් නොව වෙනත් වගන්ති දෙකක් ඉදිරිපත් කරමින් සකස්කර ඇති වගන්තියක් පමණක් බව ද සනාථ කර තිබියදී ඒ කිසිදු තර්කයක් බිඳ හෙළීමට හෝ ඉල්ලුම්කරු අදාල චෝදනාවන්හි සඳහන් වැරදි සිදුකළ බවට සනාථ කිරීම සඳහා කිසිදු උත්සාහයක් ගෙන නොමැති බවද නිරීක්ෂණය කළෙමි. තවද පළමු පාර්ශ්වයේ සාක්ෂි බිඳ හෙළීමට දෙවන පාර්ශ්වය අපොහොසත්වී ඇති බවද නිරීක්ෂණය කළෙමි.

පළමු පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් දෙවන ඉල්ලුම්කරු ද සාක්ෂියට කැඳවන ලදී. ඔහු ඩබ්. එස්. ප්‍රනාන් දමයංගන වේ. ඔහුගෙන් ලබාගන්නා ලද මූලික සාක්ෂියේදී තමා ශ්‍රී ලංකා ජාතික ප්‍රවාහන සේවක සමිතියේ භාණ්ඩාගාරික බවද, සිද්ධිය සිදුවූ දින තමාත්, තම සමිතියේ ලේකම්වරයාත් තව 20ක් 30ක් පමණ පිරිසක් ද වැටුප පිළිබඳ විමසීමට සහභාගී වූ බව ද සාක්ෂි ලබා දෙන ලදී. තවද, එම සාක්ෂිවිෂ්ටයට සහභාගී වූ අයගෙන් සේවය තහනම් කළේ තමන්ගේ පමණක් බව ද සාක්ෂි ලබා දෙමින් ප්‍රකාශ කරන ලදී. අදාල වැඩ තහනම් කිරීමේ ලේඛනය "ඒ 15" ලෙස ද සලකුණු කර ගරු බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් කරන ලදී. තවද, සාක්ෂිකරු තමන් වෙත ආයතනය විසින් යොමු කර ඇති චෝදනා පත්‍රය ද "ඒ 16" වශයෙන් සලකුණු කර ඉදිරිපත් කරන ලද අතර තමන්ගේ සේවය තහනම් කිරීමේ ලිපියෙහි දක්වා ඇති චෝදනාව හා චෝදනා පත්‍රයෙහි ඇති චෝදනාවන් හි පරස්පරතාවයක් ඇති බවට ද සාක්ෂි ලබා දෙන ලදී.

2019.01.31 දින තවදුරටත් සිය මූලික සාක්ෂි ලබා දෙමින් දමයංගන මහතා විසින් තමන්ගේ පත්වීම් ලිපිය "ඒ 17" වශයෙන් ද, පත්වීම් ස්ථිර කිරීමේ ලිපිය "ඒ 18" ලෙසට ද, තම සේවයේ උසස්වීමේ ලිපිය "ඒ 19" ලෙසට ද, ආරක්ෂක අංශයට අනුයුක්ත කිරීමේ ලිපිය "ඒ 20" වශයෙන් ද සලකුණු කරමින් ගරු බේරුම්කරණය වෙත ඉදිරිපත් කරන ලදී. තවද, 1975 අංක 1 දරන චක්‍රලේඛය "ඒ 21" වශයෙන් සලකුණු කරමින් ඉදිරිපත් කරන ලදී. ඒ අවස්ථාවේදී එය ඔප්පු කිරීමේ භාරයට යටත් කරන ලෙසට දෙවන පාර්ශ්වයෙන් ඉල්ලා සිටිය ද, එම මුල් ලේඛනය ආයතනය සතු එකක් වන බැවින් ආයතනය විසින් එය සනාථ නොකළහොත් අද දින ඉදිරිපත් කරන ලද පිටපත පිළිගැනීමට සිදුවන බව ද දෙවන පාර්ශ්වය වෙත අධිකරණය විසින් දැනුම්දෙන ලදී.

සාක්ෂිකරු ඉල්ලුම්කරු වෙත යොමු කරන ලද චෝදනා පත්‍රයට ලබා දුන් පිළිතුරු ලිපියෙහි පිටපතක් "ඒ 22" වශයෙන් සලකුණු කර ඉදිරිපත් කරන ලදී. තවද, ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ විනය ව්‍යවස්ථාවේ (ඒ 6) 14 හා 19 වගන්ති "ඒ 6 (ඒ) සහ "(බී)" වශයෙන් සලකුණු කරමින් සාක්ෂි මෙහෙයවන ලද අතර, මණ්ඩලයේ විනය ව්‍යවස්ථාවේ 14 හා 19 වගන්ති වරදක් නොවන වෙනත් කරුණු සම්බන්ධයෙන් ඇති වගන්ති බව ද පැහැදිලි වේ. කෙසේ වුව ද මේ සම්බන්ධයෙන් විනය පරීක්ෂණයක් පවත්වා විනය නියෝගයක් ද නිකුත් කර ඇත.

එකී විනය නියෝගය "ඒ 23" වශයෙන් සලකුණු කරමින් ගරු බේරුම්කරණය වෙත ඉදිරිපත් කර ඇත. තවද, දැනටමත් මෙම අධිකරණයේ සලකුණු කර ඇති මණ්ඩලයේ විනය ව්‍යවස්ථාවේ දඬුවම් යන කොටස (ඒ 17) ට අනුව ඇති දඬුවම් තමාට ලබා දී ඇති දඬුවම් හා නොසැසඳෙන බවද, ඒ අනුව දඬුවම් නියම කිරීමේදී ද දෝෂයක් සිදුවී ඇති බව ද සාක්ෂි ලබාදෙමින් පවසා සිටින ලදී.

තමා විනය නියෝගයට එරෙහිව අභියාචනයක් සිදුකළ බවත් එම අභියාචනා නියෝගය "ඒ 24" වශයෙන් සලකුණු කරමින් ඉදිරිපත් කර ඇත. තවද, තමන්ට අර්ධ වේතන අහිමි වූ බවත්, වේතන අහිමිවූ බවත්, තමන්ට අර්ධ වේතන මාස 4කත් සම්පූර්ණ වේතන මාස 3 1/2ක් අහිමි වූ බවද සාක්ෂි දෙමින් කරුණු ඉදිරිපත් කරන ලදී.

දෙවන පාර්ශ්වයේ නීතිඥ මහතා විසින් සාක්ෂිකරු හරස් ප්‍රශ්නවලට භාජනය කරමින් මණ්ඩලීය විනය ව්‍යවස්ථා මාලාවේ 2 වන පිටුවේ 4 වගන්තිය ආර් 3 ලෙස සලකුණු කිරීමට අවසර ඉල්ලමින් එය සලකුණු කර ඉදිරිපත් කරනු ලබයි. තවදුරටත් සාක්ෂිකරු හරස් ප්‍රශ්නවලට භාජනය කරමින් රජයේ නීතිඥවරයා විසින් විනය ව්‍යවස්ථා මාලාවේ ඒ උපලේඛනයේ 14 හා 19 වගන්ති ආර් 4 හා ආර් 5 ලෙස සලකුණු කරමින් ඉදිරිපත් කර සිටී. මෙහිදී සාක්ෂිකරු විසින් පවසා සිටියේ විනය පරීක්ෂණයේදී මුදල් සහකාර හෙට්ටිආරච්චි මහතා විසින් තමන් තර්ජනය නොකළ බව පිළිගත් බවයි. මෙහිදී විනය නියෝගය "ආර් 6" ලෙස සලකුණු කරනු ලබයි. මෙහිදී සාක්ෂිකරු විසින් මෙම විනය නියෝගය නිකුත් කර ඇත්තේ විනය පරීක්ෂණය පවත්වා දින 192කට පසුව බවත් මෙය මණ්ඩලීය විනය ව්‍යවස්ථාව උල්ලංඝනය කරමින් නිකුත් කර ඇති විනය නියෝගයක් බවත් මෙය හුදෙක් තමන්ගෙන් පළිගැනීමේ වේතනාවෙන් සිදුකරන ලද දෙයක් බවත් පවසන ලදී.

සාක්ෂිකරු ඉල්ලුම්කරුගේ සේවය තහනමට ලක්කර සිටි කාලයට අඩ වැටුප් ගෙවන ලද ලේඛනය "ආර් 7" වශයෙන් සලකුණු කර ඉදිරිපත් කරන ලදී. එහි මැයි, ජූනි හා ජූලි මාසයන් වෙනුවෙන් ගෙවන ලද වැටුප් පිළිවෙලින් "ආර් 7 (ඒ)", "ආර් 7 (බී)", "ආර් 7 (සී)", "ආර් 7 (ඩී)", "ආර් 7 (ඊ)" ලෙස සලකුණු කර ඉදිරිපත් කරන ලදී. තවද සාක්ෂිකරුගෙන් හරස් ප්‍රශ්න අසමින් විනය ව්‍යවස්ථාවේ 10 වගන්තිය අනුව දඬුවම් පවරා ඇති බවටද කරුණු ඉදිරිපත් කරමින් හරස් ප්‍රශ්නවලට භාජනය කරන ලදී.

කෙසේ වුවද හරස් ප්‍රශ්න මගින් මෙම මූලික සාක්ෂිය බිඳ හෙළීමට තරම් ප්‍රමාණවත් ප්‍රශ්න විමසා නොමැති බව බැලූ බැල්මටම පෙනී යන අතර කිසිදු අවස්ථාවක මෙම සාක්ෂිකරු

අදාල වරදවල් සිදුකළා ය යන්න ඔප්පු කිරීමට දෙවන පාර්ශ්වය අපොහොසත් වී ඇති බව ද නිරීක්ෂණය කළෙමි.

ඉන්පසු පළමු පාර්ශ්වයේ නියෝජිත මහතා විසින් නැවත ප්‍රශ්න විමසන ලදී. එහිදී "ඒ 23" ලෙස සලකුණු කර ඇති විනය නියෝගයේ පළමු ඡේදය පහත පරිදි වේ.

"2013.10.18 වන දින සහකාර කළමනාකාර සුගතදස හෙට්ටිආරච්චි මහතාට රාජකාරී වේලාව තුළ දී බැන වැදී, ආවේගශීලීව කටයුතු කිරීම හා නිර්නාමික දුරකථන ඇමතුම් මගින් තර්ජනය කිරීම මගින් බරපතල විෂමාවාර ක්‍රියාවන් සම්බන්ධයෙන් ....."

මෙහි සඳහන් නිර්නාමික දුරකථන ඇමතුම් සම්බන්ධයෙන් තමාට විරුද්ධව ඇති චෝදනා පත්‍රයෙන් චෝදනා නොකර තිබූ බව පළමු පාර්ශ්වයේ ඉල්ලුම්කාර සේවකයා විසින් සාක්ෂි ලබා දෙන ලදී. සාක්ෂිකාර සේවකයාට චෝදනා පත්‍රයේ නොමැති චෝදනාවක් සම්බන්ධයෙන් ද දඬුවම් පමුණුවා ඇති බවට සාක්ෂි මෙහෙයවන ලදී. තවද, ඒ 23 විනය නියෝගයෙහි "ඒ 23බී" වශයෙන් සලකුණු කර ඇති කොටස මගින් මෙම සාක්ෂිකාර සේවකයා හට පමුණුවා ඇති දඬුවම් සඳහන් කර ඇත. එමගින් මොහුගේ වැඩ තහනමට ලක්වූ කාලයට නොගෙවන ලද අර්ධ වේතන අහිමි කරමින්, 2014.08.28 දින සිට 2014.11.30 දින දක්වා වූ කාලය දඬුවමට යටත්කර 2014.12.01 දින සිට සේවයේ පිහිටුවා ඇත. තවද, "ආර් 9" ලෙස සලකුණු කර ඇති විනය ව්‍යවස්ථාවේ විනය විභාගයක් අනුව දඬුවම් කළ හැකි ක්‍රමවේදය සඳහන් කර ඇති බවත්, තමාට දී ඇති දඬුවම එම ක්‍රමවේදයට පටහැනි බව ද නැවත විමසුම්වලදී සාක්ෂිකරු සාක්ෂි ලබා දෙන ලදී. තවද, ආර් 4 ලේඛනය විනය ව්‍යවස්ථාවේ ඇති ලේඛනයක් මිස එය එකී ව්‍යවස්ථාවේ ඇති ව්‍යවස්ථාවක් නොවන බවට ද සාක්ෂි මෙහෙයවන ලදී. ඒ අනුව චෝදනා පත්‍රයේ සඳහන් ".....විනය ව්‍යවස්ථා මාලාවේ 14 හා 19 වගන්ති උල්ලංඝනය කළේ ය" යන්න මගින් කිසිදු අවස්ථාවක උපලේඛනය ගැන සඳහන් කිරීමක් සිදුවී නොමැති බවට ද සාක්ෂි මෙහෙයවමින් ඉදිරිපත් කරන ලදී.

මේ අනුව චෝදනා පත්‍රයේ ඇති 4 වන චෝදනාව විනය ව්‍යවස්ථා මාලාවේ ඒ උපලේඛනයේ ඇති 14 හා 19 බවට තහවුරු කිරීමට දෙවන පාර්ශ්වය විසින් ගෙන එන ලද තර්කය බිඳ හෙළමින් එම චෝදනාව වැරදි සහගත වන අතර එම චෝදනාව ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ විනය ව්‍යවස්ථාව අනුව චෝදනාවක් නොවන බව පළමු පාර්ශ්වය විසින් මනාව තහවුරු කරන ලදී. තවද විනය නියෝගය හා අභියාචනා නියෝගය යන නියෝගයන් දෙකම නිකුත් කර ඇත්තේ ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ සහකාර මානව සම්පත් කළමනාකරු (විනය) යන එකම තැනැත්තා විසින් බවද තහවුරු කරන ලදී.

2019.04.03 දින පළමු පාර්ශ්වය විසින් කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ කාර්මික සම්බන්ධතා අංශයේ කම්කරු නිලධාරී ශාන්ත කුමාර මහතා සාක්ෂියට කැඳවමින් සිය මූලික සාක්ෂිය මෙහෙයවන ලදී. මෙහිදී සාක්ෂිකරුගෙන් සාක්ෂි විමසමින් මෙම ආරවුල් සම්බන්ධයෙන් කාර්මික සම්බන්ධතා අංශය විසින් පවත්වන ලද පරීක්ෂණයේදී මෙම ආරවුල සම්බන්ධයෙන් කාර්මික සම්බන්ධතා අංශයේ කම්කරු කොමසාරිස්වරයා විසින් යවන ලද නිර්දේශ සඳහන් ලිපිය "ඒ 25" ලෙස ද, එහි නිර්දේශ සඳහන් කර ඇති කොටස "ඒ 25(බී)" වශයෙන් ද සලකුණු කරමින් ගරු

බේරුම්කරණය වෙත ඉදිරිපත් කර ඇත. එම නිර්දේශවලට අනුව අඩ වැටුප් ගෙවන ලද කාලයේ නොගෙවා ඇති අඩ වැටුප ගෙවන ලෙසට ද, වැටුප් නොගෙවන කාලයට අදාළ වැටුප් හා වෙනත් දීමනා වෙනොත් ඒවා ද ගෙවන ලෙසට දන්වා ඇත. එහෙත් එම නිර්දේශ සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකා ගම්නාගමන මණ්ඩලය කිසිදු ප්‍රතිචාරයක් දක්වා නොමැති බවද පෙනී යන කරුණකි.

තවද, මේ සම්බන්ධයෙන් මාතර දිස්ත්‍රික් කම්කරු කාර්යාලයට යොමුකර ඇති පැමිණිල්ල "ඒ 26" වශයෙන් සලකුණු කරමින්, එහි අඩංගු ඉල්ලීම් වන්නේ නොගෙවන ලද අඩ වැටුප් ලබා දෙන ලෙසට හා නොගෙවන ලද වැටුප් ලබා දෙන ලෙසට කරන ලද ඉල්ලීම බව ද සාක්ෂි මෙහෙයවමින් තහවුරු කරන ලදී.

මෙම සාක්ෂිකරු දෙවන පාර්ශ්වයේ නීතිඥ මහතා විසින් හරස් ප්‍රශ්නවලට භාජනය කරමින් කම්කරු කොමසාරිස්වරයා විසින් ලබා දී ඇති නිර්දේශ හුදෙක් නිර්දේශයක් මිස නියෝගයක් නොවන බවට සාක්ෂි ලබා ගන්නා ලදී. මෙහිදී කම්කරු කොමසාරිස්වරයාගේ බලය පිළිබඳව ප්‍රශ්න කළ අතර සාක්ෂිකරු විසින් එම බලය මනාව පැහැදිලි කරන ලදී.

පළමු පාර්ශ්වයේ නියෝජිත මහතා විසින් නැවත ප්‍රශ්න විමසීම් ආරම්භ කරමින් මෙම ආරවුල සම්බන්ධ පරීක්ෂණයේදී කම්කරු නිලධාරී මහතා තම නිර්දේශ ලබා දී ඇත්තේ දෙපාර්ශ්වයේම ලිඛිත සාක්ෂි සලකා බලා බවද, ඒ අනුව එම වාර්තාවට අනුව ස්වාභාවික යුක්ති මූලධර්මයන්ට විරුද්ධව කටයුතු කර ඇති බවත් ලබා දෙන ලද විනය නියෝගය අසඳහාවයෙන් ලබා දෙන ලද එකක් බවත් සඳහන් වන බවට සාක්ෂි මෙහෙයවන ලදී.

මෙම සාක්ෂිය ලබා දීමෙන් පසු පළමු පාර්ශ්වය විසින් තම සාක්ෂි අවසන් කරන ලද අතර දෙවන පාර්ශ්වය සාක්ෂි කැඳවමින් තම නඩුව ආරම්භ කරන ලදී. වග උත්තරකාර පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් ශ්‍රී ලංකා ගම්නාගමන මණ්ඩලයේ අම්බලන්තොට ඩිපෝවේ සේවය කරන සහකාර කළමනාකාර (මුදල්) එස්. හෙට්ටිආරච්චි මහතා සාක්ෂියට කැඳවන ලදී. මෙම සාක්ෂිකරු අදාළ චෝදනා පත්‍රයේ සඳහන් පළමු පාර්ශ්වයේ සේවකයන් විසින් තර්ජනය කරන ලදැයි චෝදනා කරන ලද සේවකයා වේ. තමාගේ රාජකාරී වන්නේ මුදල් අංශයට අදාළ සියලුම රාජකාරී වන අතර එයින් ගිණුම් කටයුතු, මුදල් ලැබීම් ගෙවීම් කටයුතු, මුදල් අංශයට අදාළ වාර්තා සැකසීම බවද සාක්ෂි ලබාදෙමින් ප්‍රකාශ කරන ලදී. තවද, තමා මීට පෙර මාතර ඩිපෝවේද සහකාර මුදල් කළමනාකරු වශයෙන් සේවය කළ බවත්, එසේ සේවය කරමින් සිටියදී 2014.10.09 දින 8.30ට පමණ මෙම ඉල්ලුම්කරුවන් විසින් තමන්ට තර්ජනය කළ බවත් ප්‍රකාශ කරන ලදී. මේ සම්බන්ධයෙන් සාක්ෂිකරු විසින් ලබාදෙන ලද සාක්ෂිය මෙසේ ය. (2014.04.18 දින සාක්ෂි සටහන්වල පිටු අංක 13 හෙවත් ගොනුවේ පිටු අංක 164)

"ප්‍ර : සිදු වූ සිද්ධිය සම්බන්ධයෙන් විස්තර කරන්න පුළුවන් ද අභියාචනා මණ්ඩලයට මෙම ඉල්ලුම්කරුවන්ගෙන් ඔබට සිදුවූ දෙය "

"පි : සේවය අවසන් කරලා මුත්‍රා කිරීමට වැසිකිළියට යන අතරමගදී නිල් කියන මහත්තයා පඩි ගෙවන්නේ නැද්ද කියලා තර්ජනය කළා. නැවත එනකොට ඒ සම්බන්ධව මම ලොග් සටහනක් තැබුවා. මුදල් අංශයේ පොතේ,

තව කණ්ඩායමක් ඇවිත් සටහන අයින් කර ගන්නා කියලා මට තර්ජනය කළා. ඒ අයට මම කරුණු පැහැදිලි කරන්න උත්සහා කළා. දිගින් දිගට තර්ජනය කළා. මට නිර්නාමික දුරකථන ඇමතුමකින් පරුෂ වචනයෙන් බැන වැදුණා. "මෙතනින් පිටවෙලා පලයං කියලා" ඒ සම්බන්ධව ඩිපෝ කළමනාකරු ඒ වේලාවේ හිටියේ නෑ. එතුමාට දැනුම් දුන්නා ඊට පස්සේ ප්‍රාදේශීය මුදල් කළමනාකරුට දැනුම් දුන්නා. මේ සම්බන්ධව මට ලිඛිතව ලියා දෙන්න කියලා"

එසේ ප්‍රශ්න කරමින් සාක්ෂිකරු විසින් ශ්‍රී ලංකා ගම්නාගමන මණ්ඩලය වෙත යොමු කරන ලද ලිපියක් "ආර් 10" ලෙස සලකුණු කිරීමට ඉල්ලා සිටි අතර පළමු පාර්ශ්වයේ නියෝජිත මහතා විසින් එම ලිපිය ඔප්පු කිරීමේ භාරයට යටත්ව භාරගන්නා ලෙස ඉල්ලා සිටි අතර, නැවතත් ඔහු විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද්දේ මෙම ලිපියේ මුල් පිටපත විනය ලිපිගොනුවේ තිබිය යුතු බවත්, එම විනය ලිපිගොනුවේ මෙම දෙවන පාර්ශ්වය සතු ව පවත්වා ගොනුවක් බවත්, මෙසේ දෙවන පාර්ශ්වය සතු ලේඛනයක් සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්න කිරීමේදී එම ලේඛනය ඉදිරිපත් කරමින් සාක්ෂි මෙහෙයවිය යුතු නමුත් එසේ එම ගොනුව ඉදිරිපත් නොකරමින් සාක්ෂිකරු විසින් ලියා දුන් බවට ඉදිරිපත් කරන ලද ලිපිය සැක සහිත ලේඛනයක් බැවින් එය පිළිනොගන්නා ලෙසට ද ඉල්ලා සිටින ලදී.

තම මූලික සාක්ෂිවලින් දෙවන පාර්ශ්වයේ නීතිඥ මහතා විසින් උත්සාහ කරන ලද්දේ මෙම පළමු පාර්ශ්වයේ සේවකයන් දෙදෙනා විසින් මෙම සාක්ෂිකරුට තර්ජනය කළා යන්න තහවුරු කිරීමට වුවද කිසි අවස්ථාවක විනය පරීක්ෂණයට අදාළ ලිපිගොනු හෝ මූලික විමර්ශනයේ දී ලබාගත් ප්‍රකාශ හෝ විනය පරීක්ෂණයේ දී ලබාදුන් සාක්ෂි හෝ කිසිවක් ඉදිරිපත් නොකිරීම පිළිබඳව ප්‍රශ්නාර්ථයක් පැන නගින අතර එම කරුණ මෙම බේරුම්කරණ ප්‍රදනය ලබා දීමේදී සැලකිල්ලට ගත් බව ද සටහන් කරමි. තවද, මෙම සාක්ෂිකරුගේ මූලික සාක්ෂියේදී ඔහු විසින් ලබාදෙන ලද සාක්ෂියට අනුව (2014.04.18 දින සාක්ෂි සටහන්වල පිටු අංක 13 හෙවත් ගොනුවේ පිටු අංක 164) මෙම සාක්ෂිකරුට තර්ජනය කර ඇත්තේ මෙම පළමු පාර්ශ්වයේ ඉල්ලුම්කාර සේවකයන් අතරින් නිල් යන අය පමණක් බවට සාක්ෂි ලබාදී ඇති අතර ඊට අමතරව තවත් පිරිසක් ඔහුට තර්ජනය කර ඇති බවට සාක්ෂි ලබා දී ඇත. මෙම පළමු පාර්ශ්වයේ ඉල්ලුම්කරුවන් දෙදෙනාට ඉදිරිපත් කර ඇති චෝදනා පත්‍රවල මෙම සාක්ෂිකරුට තර්ජනය කිරීම සම්බන්ධයෙන් චෝදනා ඉදිරිපත් කර ඇති නමුත් වෙනත් කිසි පුද්ගලයකුට එරෙහිව චෝදනා ගොනුකර ඇති බවක් පැහැදිලි නොවේ. තවද, නිර්නාමික දුරකථන ඇමතුම් ලබාදීම සම්බන්ධයෙන් ද චෝදනා පත්‍රයෙහි චෝදනා ගොනුකර නොමැත. තවද, සාක්ෂිකරු තැබූවාය කියන ලොග් සටහන ඉවත්කර ගන්නා ලෙසට වෙනත් කණ්ඩායමක් තර්ජනය කළ බවට ඔහු ප්‍රකාශ කළ ද කිසිදු අවස්ථාවක චෝදනා පත්‍රයෙන් එවැනි චෝදනාවක් මෙම පළමු පාර්ශ්වයේ සේවකයන් දෙදෙනා වෙත එල්ල කර නොතිබුණි. තවද අදාළ ලොග් සටහන දෙවන පාර්ශ්වය සතු ලේඛනයක් වන අතර එයද විනය පරීක්ෂණයේ ලේඛනමය සාක්ෂියක් වශයෙන් ඉදිරිපත් විය යුතු ලේඛනයකි. එවැනි ලේඛනයක් මෙම පරීක්ෂණයේදී කිසි අවස්ථාවක ඉදිරිපත් කිරීමට දෙවන පාර්ශ්වය සමත්වී නොමැත. තවද මෙම සාක්ෂිකරු පවසන ආකාරයට මෙම සිද්ධියට සම්බන්ධ වී ඇත්තේ මෙම පළමු පාර්ශ්වයේ ඉල්ලුම්කරුවන් දෙදෙනා පමණක් නොවන බව ද මනාව පැහැදිලි වේ. එසේ

නිබ්බේදී මෙම පළමු පාර්ශ්වයේ ඉල්ලුම්කරුවන් දෙදෙනාට පමණක් වෝදනා ගොනු කිරීම ගැටලු සහගත තත්ත්වයක් වන අතර එම කරුණ ද මෙම ප්‍රදානය ලබාදීමේදී සැලකිල්ලට ගනිමි. දෙවන පාර්ශ්වය විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද තම එකම සාක්ෂිකරු වන හෙට්ටිආරච්චි මහතා මගින් මෙම පළමු පාර්ශ්වයේ ඉල්ලුම්කරුවන් දෙදෙනාට එරෙහිව නගා තිබූ වෝදනා ඔප්පු කිරීමට ප්‍රමාණවත් කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමට දෙවන පාර්ශ්වය අපොහොසත්වී ඇත. තවද, විනය පරීක්ෂණයට අදාල ලිපිගොනුව, අදාල සාක්ෂි ලේඛන, මූලික විමර්ශන වාර්තාව, එහිදී ලබාගන්නා ලද ප්‍රකාශ ආදී කිසිවක් ඉදිරිපත් කිරීමට දෙවන පාර්ශ්වය අපොහොසත් වී ඇත.

පළමු පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් නියෝජිත මහතා විසින් නැවත ප්‍රශ්න යොමු කරමින් විමසා සිටියේ අදාල සිද්ධියෙන් පසු මෙම සාක්ෂිකරු වෙනත් ඩිපෝවකට ස්ථාන මාරුකිරීමක් කළාද යන්නයි. එයට "ඔව්" යැයි පිළිතුරු දෙමින් එය තමාට දෙන ලද දඬුවමක් ලෙස තමා නොසිතන බවත් සාමාන්‍ය ස්ථාන මාරුවක් පමණක් බව ද ප්‍රකාශ කරන ලදී. තවද, සාක්ෂිකරු විසින් ලබා දෙන ලද පැමිණිලි ලිපිය පිළිබඳව ප්‍රශ්න කිරීමේදී එහි මුල්පිටපත විනය ලිපිගොනුවේ ඇති බවට සාක්ෂි ලබා දුන් අතර, තමා මෙම බේරුම්කරණය වෙත යොමුකරන ලද ලිපිය වගඋත්තරකාර ආයතනයට ලබාදුන් බවට සටහනක් යොදා ඇද්දැයි අසන ලද ප්‍රශ්නයට පිළිතුරක් නොදීමෙන් මෙම ලිපිය සත්‍ය වශයෙන්ම පරිපාලනය වෙත ලබාදුන් ලිපියේ පිටපතක් ද යන්න පිළිබඳව සැකයක් මතු වීම ද වැළැක්විය නොහැක.

දෙවන පාර්ශ්වය විසින් මෙම සාක්ෂිකරුගෙන් කරන ලද නැවත ප්‍රශ්න කිරීම්වලදී ද, අදාල ලේඛන විනය ලිපිගොනුවේ ඇති බවට සාක්ෂිකරු සාක්ෂි ලබා දෙන ලද අතර දෙවන පාර්ශ්වය විසින් කිසිදු අවස්ථාවක එවැනි ලේඛනයක් හෝ ලේඛන මෙම බේරුම්කරණය වෙත ඉදිරිපත් නොකිරීම ද මෙම ප්‍රදානය ලබා දීමේදී සැලකිල්ලට ගනිමි.

මෙම නඩුව කැඳවූ ඊළඟ දිනය වූ 2019.05.03 දින දෙවන පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් කැඳවා ඇති සාක්ෂිකරුට පෞද්ගලික හේතුවක් මත අද දින පැමිණිය නොහැකි බව දන්වා සිටි අතර, සමථයක් ඇති කර ගත හැකිද යන්න පිළිබඳව ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ සමථ කමිටුව වෙත ඉදිරිපත් කර ඇති බවද ප්‍රකාශ කරන ලදී. එමෙන්ම සමථයක් ඇද්ද යන්න දැන්වීම සඳහා දීර්ඝ දිනයන් ඉල්ලා සිටින ලදුව පළමු පාර්ශ්වය විසින් එයට විරෝධය දක්වන ලදී. කෙසේ වුවද නියම කර ඇති පරිදි 2019.-5.21 දිනට සාක්ෂිකරුවන් කැඳවන ලෙස දැනුම් දෙන ලදී.

2019.05.21 දින මෙම නඩුව කැඳවූ අවස්ථාවේදී දෙවන පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් රජයේ නීතිඥ කුමුදුමලී ගුණවර්ධන මහත්මිය පෙනී සිටිමින් තවදුරටත් සාක්ෂිකරුවන් නොකැඳවන බවත්, ආර් 01 සිට ආර් 10 දක්වා ලේඛන ලකුණු කරමින් තම නඩුව අවසන් කරන බවත් ගරු බේරුම්කරණය වෙත දන්වා සිටින ලදී.

ඒ අනුව මෙම බේරුම්කරණ නඩුව අවසන් කරන ලද අතර, දෙපාර්ශ්වයටම තම ලිඛිත දේශන 2019.06.21 දින හෝ එදිනට පෙර ගොනු කරන ලෙසට දැනුම් දෙන ලදී.

පළමු පාර්ශ්වය විසින් තම ලිඛිත දේශන "ඒ 1" සිට "ඒ 26" දක්වා සලකුණු කරමින් 2019.06.21 දින ගොනු කර ඇති අතර,

දෙවන පාර්ශ්වය විසින් ද සිය ලිඛිත දේශන ආර් 1 සිට ආර් 7 දක්වා ලේඛන අමුණමින් තම ලිඛිත දේශන 2019.06.21 දින ගොනු කර ඇත.

මෙම ලිඛිත දේශනවලින් පළමු පාර්ශ්වය විසින් තමන් ඉදිරිපත් කරන ලද සාක්ෂි බිඳ හෙළීමට දෙවන පාර්ශ්වය අපොහොසත්ව ඇති බවත්, තම සේවාදායකයින් දෙදෙනාට එරෙහිව නගා ඇති වෝදනා කිසිවක් ඔප්පු කිරීමට දෙවන පාර්ශ්වය අපොහොසත් වී ඇති බවත් පවසා සිටින අතර, වෝදනා පත්‍රයේ සඳහන් කර ඇති සියලු වෝදනා තමන් ප්‍රතික්ෂේප කරන බවට තම පළමු ප්‍රකාශයේ පටන්ම පවසා ඇති බවත්, තම සේවාදායකයින් දෙදෙනාට එරෙහිව නගා ඇති කිසිදු වෝදනාවක් ඔප්පු කිරීමට දෙවන පාර්ශ්වය අපොහොසත්වී ඇති බවත්, විශේෂයෙන්ම වෝදනා පත්‍රයේ (ඒ 05 ලේඛනයේ) සඳහන් 4 වන වෝදනාව ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ විනය ව්‍යවස්ථාවේ අඩංගු වෝදනාවක් නොවන බවත් සාක්ෂි මගින් තහවුරු කර ඇත. මෙය බිඳ හෙළීමට දෙවන පාර්ශ්වය වන ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ විනය ව්‍යවස්ථාවේ ඒ උපලේඛනයේ 14 හා 19 වගන්ති උපයෝගී කර ගැනීමට උත්සාහයක් දරා ඇත. එහෙත් පළමු පාර්ශ්වයේ සේවකයන් දෙදෙනාට නිකුත් කර ඇති වෝදනාපත්‍ර දෙකෙහිම 4 වෝදනාවෙහි සඳහන් වන්නේ ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ විනය ව්‍යවස්ථාවේ 14 හා 19 ව්‍යවස්ථාවන් උල්ලංඝනය කිරීම සම්බන්ධයෙන් වන අතර, ඒ උපලේඛනයේ 14 හා 19 ව්‍යවස්ථාවන් නොව උපලේඛනයේ අඩංගු වැරදි බවද පැහැදිලි වේ. ඒ අනුව දෙවන පාර්ශ්වය විසින් එම වෝදනා වෙනත් පැත්තකට යොමු කිරීමට ගත් උත්සාහය ද ව්‍යවර්ථ වී ඇති බව පැහැදිලි වේ.

තවද, පළමු පාර්ශ්වය විසින් විනය නියෝගය වැරදි සහගත බවට ඉදිරිපත් කරන ලද සාක්ෂි බිඳ හෙළීමට කිසිදු අවස්ථාවක දෙවන පාර්ශ්වය අපොහොසත්වී ඇත. "ඒ 14 " ලෙස සලකුණු කරන ලද විනය ව්‍යවස්ථාවේ 10.1 ව්‍යවස්ථා මාලාවේ පෙන්වා දී නැති කරුණු මත විනය නියෝග පනවා ඇති බවට පළමු පාර්ශ්වය සාක්ෂි මෙහෙයවා ඇති අතර එම සාක්ෂි ද බිඳ හෙළීමට දෙවන පාර්ශ්වය අපොහොසත්ව ඇත.

දෙවන පාර්ශ්වය තම ස්ථාවරය ප්‍රකාශ කරමින් පවසා සිටින්නේ මෙම විනය නියෝගය පවත්වා ඇත්තේ විනය පරීක්ෂණයක් පවත්වා බවත් ඒ බව පළමු පාර්ශ්වයේ සාක්ෂිකාර සේවකයන් දෙදෙනාගේ සාක්ෂි මගින් තහවුරු වන බවත් ය. විනය පරීක්ෂණයක් නොපැවැත්වූ බවට කිසිදු අවස්ථාවක පළමු පාර්ශ්වය විසින් අභියෝග කර නොමැති අතර, විනය පරීක්ෂණය මත තමන්ට අසාධාරණයක් සිදුවූ බව පමණක් ප්‍රකාශ කර ඇත. එබැවින් දෙවන පාර්ශ්වය විසින් ලිඛිත දේශනවලින් යොමු කර ඇති එම කරුණ කුමක් අරබයා සටහන් කළා ද යන්න පැහැදිලි නැත. තවද, දෙවන පාර්ශ්වය විසින් කුමන අවස්ථාවක හෝ විනය පරීක්ෂණයට අදාල ලිපිලේඛන කිසිවක් ඉදිරිපත් නොකළා පමණක් නොව විනය පරීක්ෂණයේදී සාක්ෂි ලබාදුන් සාක්ෂිකරුවන් අවම වශයෙන් දෙදෙනෙකුත් සාක්ෂි ලබා දීමට ඉදිරිපත් නොකිරීමද ගැටලු සහගත වේ. ඒ අනුව තම ස්ථාවරය තහවුරු කිරීමට දෙවන පාර්ශ්වය කිසිදු උත්සාහයක් ගෙන නොමැති බව පැහැදිලි වේ. තවද, මෙම පළමු පාර්ශ්වයේ ඉල්ලුම්කරුවන් දෙදෙනාට ලක්ව ඇති වෝදනා අවම වශයෙන් සාක්ෂි දෙකක් මගින්වත් තහවුරු

කිරීමට දෙවන පාර්ශ්වය කටයුතු නොකිරීමෙන්ම මෙම ඉල්ලුම්කාර සේවකයන් දෙදෙනා විසින් මෙම වැරදි කළා ද යන්න පිළිබඳව කුකුසක් මතුවීම වැළැක්විය නොහැකි වේ.

තවද, දෙවන පාර්ශ්වය විසින් සිය ලිඛිත දේශන මගින් ද දිගින් දිගටම මෙම පළමු පාර්ශ්වයේ ඉල්ලුම්කාර සේවකයන් දෙදෙනාගේ වෝදනා පත්‍රවල සඳහන් 4 වන වෝදනාවේ ඇති ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ විනය ව්‍යවස්ථාවේ 14 හා 19 වැනි වගන්ති උල්ලංඝනය කිරීම යන්න ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ විනය ව්‍යවස්ථාවේ ඒ උපලේඛනයේ 14 හා 19 වැරදි උල්ලංඝනය කිරීම වශයෙන් සංශෝධනය කිරීමට උත්සහා ගෙන ඇති බව ද පැහැදිලි වේ. විනය පරීක්ෂණය පැවැත්වූ අවස්ථාවේදී වෝදනා පත්‍රයේ දෝෂයක් තිබුණානම් එම වෝදනා එම අවස්ථාවේදී සංශෝධනය කිරීමට දෙවන පාර්ශ්වයට ඉඩකඩ තිබූ බව පෙනීයන කරුණකි. එහෙත් එම අවස්ථාව ප්‍රයෝජනයට ගනිමින් වෝදනා පත්‍රය සංශෝධනය කිරීමට දෙවන පාර්ශ්වය කටයුතු නොකිරීම තුළින්ම තම වරද තිබියදී ඒ පිළිබඳව නොසලකමින් අයුක්ති සහගත ලෙස අසාධාරණ ලෙස මෙම විනය පරීක්ෂණය සිදුකර ඇති බව පැහැදිලි වේ.

තවද, දෙවන පාර්ශ්වය තම ලිඛිත දේශනවල එනම් ගොනුවේ පිටු අංක 251 හා 252 දක්වා ඇති හරස් ප්‍රශ්නවලදී 2019.04.18 දින සාක්ෂි සටහන් වල පිටු අංක 14, 15, 16 හි පළමු පාර්ශ්වයේ සාක්ෂිකරුවන් විසින් ලබා දෙන ලද සාක්ෂි උපුටා දක්වා ඇත. ඒ අනුව වෝදනා පත්‍රවල සඳහන් 1, 2, 3 යන වෝදනා සියල්ල 4 වන වෝදනාවේ සඳහන් වෝදනාව වන මණ්ඩලීය විනය ව්‍යවස්ථාවේ 14 හා 19 වගන්ති උල්ලංඝනය කිරීම යන්න විනය ව්‍යවස්ථාවේ ඒ උපලේඛනයේ 14 හා 19 යන වගන්තිවලට ඇතුළත් වන බවට සාක්ෂි විමසා ඇත. විනය ව්‍යවස්ථාවේ ඒ උපලේඛනයේ 14 හා 19 සඳහන් වැරදි වලට වෝදනා පත්‍රයෙහි අඩංගු 1, 2 හා 3 යන වැරදි ඇතුළත් බව සැබෑය. එහෙත් වෝදනා පත්‍රයේ 4 වෝදනාවේ සඳහන් ආකාරයට මණ්ඩලීය විනය ව්‍යවස්ථාවේ 14 හා 19 යන ව්‍යවස්ථාවන් වැරදි නොවන අතර, එම වෝදනාව මගින් 1, 2 හා 3 වෝදනා නිතැතින්ම බිඳ වැටී ඇති බව මනාව තහවුරු වී ඇති අතර එය නිවැරදි කර ගැනීමට දෙවන පාර්ශ්වය දැඩි වෙහෙසක් දරා ඇතත් එය අසාර්ථක වී ඇති බව ද නිරීක්ෂණය කළෙමි.

තවද, දෙවන පාර්ශ්වය තම ලිඛිත දේශන මගින් කාර්මික නීතියේ ඇති විෂමචාරයන් සම්බන්ධයෙන් ඇති නෛතික තත්ත්වය පැහැදිලි කර ඇත. එම කරුණු සම්බන්ධයෙන් කිසි විවාදයක් නොමැත. එහෙත් ඒ ආකාරයෙන් විෂමචාරයන් මෙම පළමු පාර්ශ්වයේ ඉල්ලුම්කාර සේවකයන් දෙදෙනාට එරෙහිව ඔප්පු කිරීමට දෙවන පාර්ශ්වය වන ශ්‍රී ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලය අපොහොසත් වී ඇත. එබැවින් පළමු පාර්ශ්වය තම නඩුව මනා ලෙස ඔප්පු කර ඇති බැවින් හා දෙවන පාර්ශ්වය විසින් පළමු පාර්ශ්වයට එරෙහිව නඟා ඇති වෝදනා ඔප්පු කිරීමට අපොහොසත් වී ඇති බව ද තීරණය කරමි. ඒ අනුව පළමු පාර්ශ්වය සම්බන්ධයෙන් කම්කරු කොමසාරිස්වරයා විසින් ඉදිරිපත් කර ඇති ආරවුලට හේතුවී ඇති කරුණු සම්බන්ධයෙන් විමසා ඇති "ඩබ්. එස්. පී. උමයංගන මහතාට හා එම්. නිල් මහතාට විරුද්ධව පවත්වන ලද විනය පරීක්ෂණයන් හා ඊට අදාළව දුන් දඬුවම යුක්ති සහගත ද ? යන්නට පිළිතුරු වශයෙන් එය යුක්ති සහගත නොවන බවට තීරණය කරමි. ඒ අනුව සලකා බැලිය යුත්තේ එසේ යුක්ති සහගත නොවන්නේ නම් ඔවුන්ට හිමිවිය යුතු සහන මොනවාද යන්න වේ.

මෙහිදී පළමු පාර්ශ්වය තම පළමු ප්‍රකාශය මගින් පවසා ඇත්තේ අහිමි වූ වැටුප් හා අහිමි වූ අයිතිවාසිකම් ලබා දෙන ලෙසටයි. සිය දෙවන ප්‍රකාශය මගින් පළමු පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් ඔවුන්ගේ නියෝජිත මහතා විසින් ඉල්ලා ඇත්තේ පළමු පාර්ශ්වයේ පළමු ඉල්ලුම්කාර සේවකයාට ඔහුගේ අභියාචනයට අනුව මාතර ඩිපෝට්ට නැවත ස්ථාන මාරුවීමක් ලබා දෙමින් හා දෙවන ඉල්ලුම්කරු විසින් කරන ලද ඉල්ලීමට අනුව ගාල්ල ඩිපෝට්ට මාතර ඩිපෝට්ට වෙත ස්ථාන මාරුවක් නොදීමෙන් දෙදෙනාට දෙයාකාරයක දඬුවම් ලබාදී ඇති බවයි. තවද ඔහු සහනයන් වශයෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ තමන්ට අහිමිකරන ලද අඩ වැටුප් හා සම්පූර්ණ වැටුප් ලබා දෙන ලෙසත් අධිකරණයට සාධාරණ යැයි හැඟෙන අනෙකුත් දීමනා ද ලබා දෙන ලෙසට යි.

පළමු පාර්ශ්වය විසින් ඉදිරිපත් කර ඇති ලිඛිත දේශන මගින් ඉල්ලා සිට ඇත්තේ සේවය තහනම් කර ඇති කාලයට එනම් 2014.05.06 සිට 2014.08.30 දක්වා කාලයට නොගෙවන ලද අඩ වැටුප වන එම්. එල්. නිල් මහතාට නොගෙවූ රුපියල් 49,606/- ක් සහ දෙවන ඉල්ලුම්කාර ඩබ්. එස්. පී. උමයංගන මහතාට නොගෙවන ලද අඩ වැටුප වන රුපියල් 49,952/-ක මුදල ද,

2014.09.01 දින සිට 2014.11.30 දක්වා කාලයට නොගෙවන ලද වැටුප වන පළමුවන ඉල්ලුම්කරු වන එම්. එල්. නිල් මහතාට රුපියල් 79,161/- ක මුදලක් ද දෙවන ඉල්ලුම්කාර ඩබ්. එස්. පී. උමයංගන මහතාට ලැබිය යුතු වැටුප වන රුපියල් 86,719/- ක මුදල ද ලබාදෙන ලෙසටත්,

පළමු හා දෙවන ඉල්ලුම්කරුවන් දෙදෙනාටම හිමි 2014 වර්ෂයේ ප්‍රසාද දීමනා ලබා දෙන ලෙසටත්,

වැටුප් නොගෙවන ලද මාසයන් සඳහා හිඟ අර්ථසාධක මුදල් අයකර දෙන ලෙසටත්,

ව්‍යවස්ථා විරෝධීව කරන ලද ස්ථාන මාරුවීම් අවලංගු කරන ලෙසටත් වේ.

එම කරුණු අනුව පහත සඳහන් පරිදි මාගේ බේරුම්කරණ ප්‍රදානය ලබා දෙමි.

ප්‍රදානය

පළමු පාර්ශ්වයට එරෙහිව ඇති වෝදනා කිසිවක් ඔප්පු කිරීමට දෙවන පාර්ශ්වය අපොහොසත් වී ඇති බැවින් හා එම විනය පරීක්ෂණය අනුව පනවා ඇති දඬුවම් හා විනය නියෝග අයුක්ති සහගත හා අසාධාරණ බැවින් පහත සඳහන් සහනයන් පළමු පාර්ශ්වයට ලබා දෙන ලෙසට දෙවන පාර්ශ්වයට මම නියෝග කරමි.

පළමු ඉල්ලුම්කරු වන ඩබ්. එස්. පී. උමයංගන මහතාට පහත සඳහන් සහනයන් ප්‍රදානය කරමි.

(දෙවන පාර්ශ්වය වන ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ මාතර ඩිපෝට්ටේ සහකාර කළමනාකරු (මුදල්) ගේ අංක ශ්‍රීලංගම/මාත/සකමු/67/2018 හා 2018.11.08 දිනැති ලිපිය අනුව)

1. අභිමි කරන ලද දීමනා ඇතුළු අර්ධ වේතන

1.1. 2014 මැයි මස	- රු. 10,517.00
1.2. 2014 ජූනි මස	- රු. 13,145.00
1.3. 2014 ජූලි මස	- රු. 13,145.00
1.4. 2014 අගෝස්තු මස	- රු. <u>13,145.00</u> රු. 49,952.00

2. අභිමි කරන ලද දීමනා ඇතුළු මුද්‍ර වේතන

1.1. 2014 සැප්තැම්බර් මස	- රු. 26,290.00
1.2. 2014 ඔක්තෝබර් මස	- රු. 26,290.00
1.3. 2014 නොවැම්බර් මස	- රු. 29,290.00
1.4. 2014 දෙසැම්බර් මස	- රු. <u>7,849.00</u> රු. 86,719.00

එකතුව

රු. 1,36,671.00

අභිමිකර ඇති සම්පූර්ණ වේතන (අඩු වැටුප් සහ මුළු වේතන) මුදල වන රුපියල් එක්ලක්ෂ තිස්හයදහස් හයසිය හත්තැ එකක (රු. 1,36,671) මුදල මෙම නියෝගය නිකුත්කර මසක් ඇතුළත අදාළ සේවක ඩබ්. එස්. ඩී. උමයංගන මහතා වෙත ගෙවීමට දෙවන පාර්ශ්වය වන ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය වෙත මම මෙයින් නියෝග කරමි.

2014 වර්ෂයේ ප්‍රසාද දීමනා ඉල්ලා සිටිය ද නඩු විභාගය පුරාවටම කිසිදු අවස්ථාවක එම මුදල් ප්‍රමාණය කෙතෙක් ද යන්න හෝ කුමන මාස සඳහා එය ලැබිය යුතු ද යන්න සාක්ෂි ලබා දී හෝ ඉල්ලීම් සිදුකර නොමැති බැවින් ඒ සම්බන්ධයෙන් නියෝගයක් ලබා නොදෙමි.

ඉල්ලුම්කරු විසින් තවදුරටත් නොගෙවා ඇති වැටුප් සම්බන්ධයෙන් සේවක අර්ථසාධක අරමුදලේ දයකත්වය ලබාදෙන ලෙසට ඉල්ලීම් කර ඇතත්, සේවක අර්ථසාධක අරමුදල යනු හුදු ව්‍යවස්ථාපිත හිමිකමක් වන බැවින් ව්‍යවස්ථාපිත දීමනා සම්බන්ධයෙන් නියෝගයක් නිකුත් කිරීමට මෙම බේරුම්කරණයට බලයක් නොමැති බැවින් කම්කරු කොමසාරිස්වරයා වෙත ඒ සම්බන්ධයෙන් ඉල්ලීමක් කිරීමට ඉල්ලුම්කරුට හැකියාව ඇති බව ද සඳහන් කරමි.

විනය නියෝගයේ සඳහන් ස්ථාන මාරුව දැනටමත් අවලංගු කරමින් නැවතත් මාතර ඩිපෝට් වෙතම ස්ථාන මාරුවක් ලබා දී දැනටමත් මාතර ඩිපෝට්වෙති සේවය කරන බැවින් ඒ සම්බන්ධයෙන් නියෝගයක් ලබා දීමේ අවශ්‍යතාවය පැන නගින්නේ නැත.

දෙවන ඉල්ලුම්කරු වන එම්. එල්. නිල් මහතාට පහත සඳහන් සහනයන් ප්‍රදානය කරමි.

(දෙවන පාර්ශ්වය වන ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ ගාල්ල ඩිපෝට්වේ සහකාර කළමනාකරු (මුදල්) ගේ අංක ශ්‍රීලංගම/ගාල/ගි/01/2018 හා 2019.07.04 දිනැති ලිපිය අනුව)

1. අභිමි කරන ලද දීමනා ඇතුළු අර්ධ වේතන

1.1 2014 මැයි මස	- රු. 10,027.00
1.2 2014 ජූනි මස	- රු. 13,193.00
1.3 2014 ජූලි මස	- රු. 13,193.00
1.4 2014 අගෝස්තු මස	- රු. <u>13,193.00</u> රු. 49,606.00

2. අභිමි කරන ලද දීමනා ද ඇතුළු මුළු වේතන

2.1 2014 සැප්තැම්බර් මස	- රු. 26,387.00
2.2 2014 ඔක්තෝබර් මස	- රු. 26,387.00
2.3 2014 නොවැම්බර් මස	- රු. <u>29,387.00</u> රු. 79,161.00

එකතුව

-

රු. 128,767.00

අභිමිකර ඇති සම්පූර්ණ වේතන මුදල (අඩු වැටුප් සහ මුළු වේතන) වන රුපියල් එක්ලක්ෂ විසි අටදහස් හත්සිය හැට හත (රු. 1,28,767/-) මුදල මෙම නියෝගය නිකුත්කර මසක් ඇතුළත පළමු පාර්ශ්වයේ සේවක එම්. එල්. නිල් මහතාට ගෙවන ලෙසට මම මෙයින් නියෝග කරමි.

තවද, විනය නියෝගය අනුව මෙම සේවකයා දැනට ගාල්ල ඩිපෝට්වට ස්ථාන මාරු කර ඇති බැවින් එම සේවකයාගේ ස්ථාන මාරුව අවලංගුකර නැවතත් මාතර ඩිපෝට්වට වහාම ක්‍රියාත්මක වන පරිදි ස්ථාන මාරුකරන ලෙසට ද දෙවන පාර්ශ්වය වන ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයට මෙයින් නියෝග කරමි.

2014 වර්ෂයේ ප්‍රසාද දීමනා ඉල්ලා සිටිය ද නඩු විභාගය පුරාවටම කිසිදු අවස්ථාවක එම මුදල් ප්‍රමාණය කෙතෙක් ද යන්න හෝ කුමන මාස සඳහා එය ලැබිය යුතුය යන්න සාක්ෂි ලබාදී හෝ ඉල්ලීම් සිදුකර නොමැති බැවින් ඒ සම්බන්ධයෙන් නියෝගයක් ලබා නොදෙමි.

ඉල්ලුම්කරු විසින් තවදුරටත් නොගෙවා ඇති වැටුප් සම්බන්ධයෙන් සේවක අර්ථසාධක අරමුදලේ දයකත්වය ලබාදෙන ලෙසට ඉල්ලීම් කර ඇතත්, සේවක අර්ථසාධක අරමුදල යනු හුදු ව්‍යවස්ථාපිත හිමිකමක් වන බැවින් ව්‍යවස්ථාපිත දීමනා සම්බන්ධයෙන් නියෝගයක් නිකුත් කිරීමට මෙම බේරුම්කරණයට බලයක් නොමැති බැවින් කම්කරු කොමසාරිස්වරයා වෙත ඒ සම්බන්ධයෙන් ඉල්ලීමක් කිරීමට ඉල්ලුම්කරුට හැකියාව ඇති බව ද සඳහන් කරමි.

මෙය සාධාරණ සහ යුක්ති සහගත ප්‍රදානයක් බව සහතික කරමි.

ඕබඩගේ ලීලානන්ත,
බේරුම්කරු.

2019 ජූලි මස 24 වැනි දින දී ය.

09 - 867

මගේ අංකය : IR/Com/01/2017/246

කාර්මික ආරාධුල් පනත - 131 වැනි අධිකාරය

131 වන අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරාධුල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2018.08.02 දිනැති හා අංක 2082/54 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2018.07.24 දින දරන නියෝගයෙන්, එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් කොළඹ 05, තිඹිරිගස් යාය පාර, අංක 475/4 හි පිහිටි ප්‍රොටෙක්ට් (සේවකයින් 43 දෙනෙකු වෙනුවෙන්) සහ කොළඹ 03, ලෂ්මන් ගොඩනැගිල්ල, 4 වන මහල, අංක 321හි පිහිටි ඔපෝ ලංකා (ප්‍රයිවට්) ලිමිටඩ් අතර පවත්නා කාර්මික ආරාධුල් බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2019.08.15 දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

ඒ. විමලවීර,
කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2019 සැප්තැම්බර් මස 02 වැනි දින,
කොළඹ 05,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ දී ය.

නාරාහේන්පිට කාර්මික අධිකරණයේ දී ය

ප්‍රොටෙක්ට්,
අංක 475/4,
තිඹිරිගස් යාය පාර,
කොළඹ 05.
(සේවකයින් 43 දෙනෙකු වෙනුවෙන්)

බේරුම්කරණ අංක :

A/53/2018

IR/Com/01/2017/246

සහ

ඔපෝ ලංකා (ප්‍රයිවට්) ලිමිටඩ්,
අංක 321, 4 මහල,
ලෂ්මන් ගොඩනැගිල්ල,
කොළඹ 03.

දෙවන පාර්ශ්වය

අතර පවත්නා කාර්මික ආරාධුල්

ප්‍රදානය

කම්කරු, වෘත්තීය සමිති සබඳතා ගරු අමාත්‍ය රවින්ද්‍ර සමරවික්‍රම මැතිතුමාගේ 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 හා 1962 අංක 4 හා 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරාධුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමඟ කියවා) දරන පනත් වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත්වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරාධුල් පනතේ 4(1) වන වගන්තියෙන් තමා වෙත පැවරී ඇති බලතල

අනුව, එකී ආරාධුල් බේරුම් කිරීමෙන් නිරවුල් කිරීම සඳහා බේරුම්කරු වශයෙන් 2018.07.24 දින පත්කොට මා වෙත යොමුකොට ඇත.

වර්ෂ 2017 ජූලි මස 16 දිනැති කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්තුමාගේ යොමුව පනත පරිදි දක්වේ.

“ඔපෝ ලංකා (ප්‍රයිවට්) ලිමිටඩ් ආයතනයේ උපලේඛන (1) හි දක්වන සේවකයින් සිය සේවා ධුරවලින් පහත දැමීමෙන් සහ උපලේඛන (2)හි දක්වන සේවකයින් ස්ථාන මාරු කිරීමෙන් ඔවුන්ට අසාධාරණයක් සිදුව තිබේද යන්න හා එසේ අසාධාරණයක් සිදුව තිබේ නම් ඔවුන් එකිනෙකාට ලැබිය යුතු සහන කවරේද යන්න පිළිබඳව වේ.”

පළමු පාර්ශ්වය හා දෙවැනි පාර්ශ්වය සිය පළමු ප්‍රකාශය ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා නියමිත දිනට වඩා මසක කාලයක් ඉල්ලා සිටිමින් දෙපාර්ශ්වය විසින්ම තම පළමු හා දෙවැනි ප්‍රකාශ ගරු බේරුම්කරණය වෙත ගොනු කර ඇත. ඒ අනුව 2019.01.07 දින මෙම නඩුව කැඳවූ අවස්ථාවේදී පළමු පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් නීතිඥ එස්. එච්. ඒ මොහොමඩ් මහතා පෙනී සිටි අතර, දෙවැනි පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් නීතිඥ ආර්. ඒ. ඩී. කුමාරවික්‍රම මහතා පෙනී සිටිමින් දෙපාර්ශ්වය විසින් සිය ස්ථාවරය ගරු බේරුම්කරණය වෙත දන්වා සිටින ලදී.

ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වය සමථ යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරමින්, ස්ථාන මාරුකරන ලද හා ධුරවලින් පහත හෙලන සේවකයන් නැවත යථා තත්ත්වයට පත්කරන ලෙසට ඉල්ලීමක් කරන ලද අතර, සේවා යෝජක පාර්ශ්වය පවසා සිටියේ මෙම ඉල්ලීම කළමනාකාරිත්වයට යොමු කිරීමට කටයුතු කරන බවයි. කෙසේ වෙතත් සමථ යෝජනාව ලිඛිතව දෙවැනි පාර්ශ්වය වෙත යොමු කරන ලෙසට අධිකරණය විසින් දැනුම් දෙන ලදී.

2019.02.06 දින මෙම නඩුව කැඳවූ අවස්ථාවේදී දෙවන පාර්ශ්වය විසින් සමථයක් නොමැති බව දන්වා සිටින ලදීන් නඩු විභාගය ආරම්භ කරන ලදී. ඒ අනුව දෙවැනි පාර්ශ්වය විසින් සිය නඩුව ආරම්භ කරමින් දෙවැනි පාර්ශ්වයේ සාක්ෂිකරුවකු වන මානව සම්පත් කළමනාකරු වන අසුරුමුණි ආරච්චිලාගේ සුපුන් හසංක මහතා සාක්ෂි ලබාදීම ආරම්භ කරන ලදී. 2019.02.25 දින ද තවදුරටත් සාක්ෂිකරු විසින් සාක්ෂි ලබාදෙන ලදී. මෙහිදී දෙවැනි පාර්ශ්වය විසින් ඉදිරිපත් කරනු ලැබූ විද්‍යුත් සටහනක් සම්බන්ධයෙන් පළමු පාර්ශ්වය සිය විරෝධය පළ කරමින් ඒ සම්බන්ධයෙන් සිය ලිඛිත සැලකිල්ලීම් ඊළඟ දිනයේ දී ඉදිරිපත් කරන බවද ගරු අධිකරණය වෙත සැළ කරන සිටින ලදී. එදින ද මූලික සාක්ෂි අවසන් නොවූයෙන් ඒ සඳහා තවදුරටත් ඉදිරි දිනයක් ලබා දෙන ලදී. ඒ අනුව නැවත මෙම නඩුව කැඳවූ 2019.03.13 දිනට සාක්ෂිකරු තවදුරටත් සිය මූලික සාක්ෂි ලබා දෙන ලදී. 2019.03.26 දින නැවත මෙම නඩුව කැඳවූ අවස්ථාවේදී පළමු පාර්ශ්වය විසින් සිය ලිඛිත දේශන ගරු අධිකරණයේ දී ගොනු කරන ලදී. දෙවැනි පාර්ශ්වයේ ලිඛිත දේශන ඉදිරි දිනකදී ගොනු කරන බවද දන්වා සිටී. ඒ අනුව තවදුරටත් මූලික සාක්ෂි පෙර දින සාක්ෂි ලබාදුන් සාක්ෂිකරු විසින් ලබාදෙන ලදී.

ඉන්පසු මෙම නඩුව කැඳවූ 2019.06.11 දින නඩු විභාගයට සහභාගිවීමට නොහැකි බවත්, තම නීතිඥ මහතා තවදුරටත් මෙම නඩු විභාගය සඳහා සහභාගී නොවන බැවින් වෙනත් නීතිඥයකු සොයා ගන්නා තෙක් මෙම නඩුව කල්දමන ලෙසට ඉල්ලීමක් කරමින් මෝසම් පත්‍රයක් ඉදිරිපත් කර තිබුණි. ඒ අනුව 2019.06.26 දිනට කලින් දින නියම කර ඇති බැවින් එදිනට මෙම නඩුව නියම කරන ලදී. ඒ අනුව මෙම නඩුව 2019.06.26 දින කැඳවූ අවස්ථාවේදී පෙර පරිදිම පළමු පාර්ශ්වය වන ප්‍රෝටෙක්ට් වෘත්තීය සමිතිය විසින් මෝසම් පත්‍රයක් ඉදිරිපත් කරමින් පෙර තත්ත්වයට දන්වමින් තමන් නීතිඥයකු සොයා ගත් පසු ඒ බව දන්වන බව දන්වා ඇත. දෙවැනි පාර්ශ්වය අද දින ද පරීක්ෂණය සඳහා පෙනී සිටීමින් ඉලෙක්ට්‍රොනික දත්ත සම්බන්ධයෙන් වූ තම ලිඛිත දේශන ඉදිරිපත් කරන ලදී. බේරුම්කරණ නඩු විභාගයක් ආරම්භ කර පසු එක් පාර්ශ්වයක් විසින් දන්වන තෙක් නඩුව කල් දමීමේ හැකියාවක් නොමැති අතර ඔවුන් ඒ සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් කරන හේතුව ද සාධාරණ හේතුවක් බවට පිළිගත නොහැක. නීතිඥයෙකු සොයා ගැනීම එතරම් විශාල ගැටළුවක් නොවන බව පැහැදිලි කරුණකි. කෙසේ වෙතත් පළමු පාර්ශ්වයට තවත් අවස්ථාවක් ලබා දෙමින් 2019.07.15 දින මෙම නඩුව කැඳවන බවත් එදිනට අනිවාර්යයෙන් දෙපාර්ශ්වයම සහභාගී විය යුතු බවත් එදිනට ද පළමු පාර්ශ්වයට නොපැමිණියහොත් මෙම නඩුව අවසන් කරන බවද දන්වා ලියාපදිංචි කැපුලෙන් (ලියාපදිංචි අංක 1832 - 1837 - 2019.07.03) ලිපියක් මගින් පළමු පාර්ශ්වය වෙත දන්වා ඇත. (ගොනුවේ පිටු අංක 152) 2019.07.15 දින මෙම නඩුව කැඳවූ අවස්ථාවේ දෙවැනි පාර්ශ්වය පමණක් නඩු විභාගය සඳහා සහභාගී වූ අතර පළමු පාර්ශ්වය වන වෘත්තීය සමිතිය හෝ අදාළ සේවකයන් කිසිවකු හෝ මෙම නඩු විභාගය සඳහා පැමිණ සිටියේ නැත. ඔවුන් විසින් මෙදිනට නොපැමිණෙන බවක් මෝසම් පත්‍රයකින් හෝ දැනුම්දීමක් ද කර නැත. මෙම තත්ත්වය යටතේ තවදුරටත් මෙම නඩුව පවත්වාගෙන යාමේ ගැටළුවක් පැන නැගී ඇත. දෙවන පාර්ශ්වය

ද තමන් මේ වනවිට අවස්ථා තුනක් මෙම නඩුව සඳහා පැමිණිය ද පළමු පාර්ශ්වයේ සහභාගිත්වයක් නොවූ බැවින් තවදුරටත් මේ නඩුව පවත්වාගෙන යාම සාධාරණ නොවන බැවින් මෙම නඩුව නිශ්ප්‍රභා කරන ලෙස ඉල්ලා සිටී.

ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වය වන පළමු පාර්ශ්වය සහභාගී නොවී මෙම නඩුව තවදුරටත් පවත්වාගෙන යා නොහැකි බව තීරණය කරමි. ඒ අනුව මෙම නඩුව ප්‍රදානයක් නොමැතිව අවසන් කරමි.

ප්‍රදානය

පළමු පාර්ශ්වය වන වෘත්තීය සමිති හා සේවකයන් දිගින් දිගටම අඛණ්ඩව අවස්ථා තුනක් මෙම නඩු විභාගය සඳහා සහභාගී නොවූන බැවින් හා පළමු පාර්ශ්වය වන ඉල්ලුම්කරුවන් නොමැතිව බේරුම්කරණ නඩුවක් පවත්වාගෙන යාමට මෙම බේරුම්කරණයට හැකියාවක් නොමැති බැවින් පළමු පාර්ශ්වයේ නොපැමිණීම මත හා පළමු පාර්ශ්වය තම ඉල්ලීම් සම්බන්ධයෙන් නිසි උනන්දුවක් නොදක්වීම මත පළමු පාර්ශ්වයේ ඉල්ලීම ප්‍රතික්ෂේප කරමින් මෙම නඩු ගොනුවේ කටයුතු අවසන් කරමින් ගොනුව පියවමි.

මෙය සාධාරණ හා යුක්තිසහගත ප්‍රදානයක් බව සහතික කරමි.

ඕබඩගේ ලීලාරත්න,
බේරුම්කරු.

2019 අගෝස්තු මස 15 වැනි දින දී ය.

09 - 873